nr. dosarului 4-224/2025
4-25010498-12-4-28012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 martie 2025 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Angela Vasilenco
Grefierul Alexandru Carp
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Valeriu Cazac
Agentului constatator din cadrul IP Botanica Ana Bologa
(în privința căruia a fost întreprinse măsuri de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință judiciară publică procedura contravențională în privința cet. **Cazac Valeriu, născut la *****originar şi domiciliat în raionul***** moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP *****

învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 342 Cod contravenţional,

c o n s t a t ă:

Persona în privința căreia a fost pornit procesul contravențioanl **Cazac Valeriu,** la data de 21.01.2005, orele 12:40 min., aflându-se în mun. Chișinău bd. Dacia 16/2 a apelat la poliție precum că a fost răpit automobilul de model „***** cu n/î***** Totodată prin acțiunile sale cet. Cazac Valeriu a dus în eroare organele de poliție.

Acțiunile lui Cazac Valeriu, de către agentul constatator al IP Botanica a DP mun. Chișinău – Bologa Ana, au fost încadrate în baza art. 342 din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenţie *chemarea intenţionat falsă a serviciului de salvatori şi pompieri, a poliţiei, a serviciului de ajutor medical urgent, a altor servicii specializate*.

La 27.01.2025, cauza contravențională în privința lui Cazac Valeriu a fost înregistrată în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, fiind repartizată judecătorului Angela Vasilenco, la data de 28.01.2025.

Persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional *Cazac Valeriu*, fiind citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale la nr. de telefon nu s-a prezentat în fața instanței, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa așa cum se află peste hotarele țării. Totodată a solicitat să-i fie aplicată o amendă minimă.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare şi posibile pentru a asigura citarea legală a făptuitorului, care a confirmat adresa de domiciliu indicată în procesul verbal cu privire la contravenţie prin semnătură, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acesteia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei şi mai mult, lista şedinţelor de judecată în cauza pendinte au fost afişare public pe portalul oficial al instanţelor de judecată www.jc.instante.justice.md.

În subsidiar, instanța de judecată mai reține că, persoana în privința căreia a fost întocmit un proces contravențional este responsabilă de veridicitatea datelor de contact comunicate și de recepționarea corespondenței expediate pe adresa comunicată, din care considerent consideră că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a făptuitorului.

În mod similar, *agentul constatator al IP Botanica a DP mun. Chişinău – Bologa Ana*, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică, la adresele de e-mail nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât agentul constatator şi-a exprimat acordul privind examinarea cauzei în lipsa sa şi careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, iar această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc

pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Examinând materialele cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 415772, încheiat la 21.01.2025, de către agentul constatator al IP Botanica – Bologa Ana, în acţiunile lui Cazac Valeriu i s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul Contravențional.

Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), cu propunerea agentului constatator de aplicare a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, iar în acest sens se precizează că potrivit art. 393 alin. (2) din același cod, cauzele contravenționale aflate în competența inclusiv a instanței de judecată se soluționează de către autoritatea competentă în a cărei rază teritorială a fost săvârşită contravenția, adică în mun. Chișinău.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 342 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar conform alin. (5) al ultimului articol, procesele-verbale cu privire la contravenţiile

prevăzute la art. 342 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Concomitent, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) din ultimul cod, instanța va judeca cauzele contravenţionale în care agentul constatator, propune aplicarea unei sancţiuni cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau arestul contravenţional, iar la caz, sancțiunea normei incriminate permite aplicarea acestor pedepse, fiind corect reținută competența de examinare a cauzei, inclusiv deoarece agentul constatator a precizat exhaustiv în procesul verbal cu privire la contravenție pedeapsa solicitată.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce onferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verifcicat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 415772, încheiat la 21.01.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în *prezenţa* lui Cazac Valeriu, care a semnat în actul nominalizat, a făcut mențiuni în mod olograf și nu a prezentat obiecții, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii

la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar şi prin acordarea dreptului de a-și expune propria versiune, de a prezenta alte probe și a ridica obiecții.

Concomitent, instanţa notează că atât *cauza*, cât şi *natura* acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător şi nici nu a invocat acest fapt, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziţie aceste garanţii, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe sau obiecţii suplimentare în cadrul examinării în instanţa de judecată.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act

prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 415772, încheiat la 21.01.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că Cazac Valeriu este învinuit precum că a comis contravenția prevăzute de art. 342 din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 415772 încheiat la 21.01.2025*, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiei comise şi descrierea acesteia; - *informație ”112”* privind consemnarea informației reținute la 21.01.2025, la apelul efectuat de persoana pe nume „Cazac Valeriu” pe faptul că în mun. Chișinău bd. Dacia 16/2 răpire de automobil de model ***** cu n/î *****- *raport de consemnare a celor constatate la data de 21.01.2025; proces verbal privind actele de constatare din 21.01.2025 prin care Cazac Valeriu a relatat circumstanțele cazului; raport din 21.01.2025.*

Instanța subliniază astfel că, fapta contravenționale săvârșită de către Cazac Valeriu a fost constatată personal de către agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 415772 din 21.01.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 21.01.2025, aproximativ la ora 12:40, a existat un apel telefonic efectuat de Cazac Valeriu pe faptul că în mun. Chișinău bd. Dacia 16/2 răpire de automobil de model „*****

A contrario, în pofida înştiinţărilor legale, făptuitorul nu a infirmat niciodată vinovația sa, or acesta *de facto* confirmă faptele sale şi nu s-a prezentat în faţa instanţei, acceptând constatările agentului constatator în acest aspect, cât şi probele acumulate, care descriu evident că mijlocul de transport nu a fost răpit.

De asemenea, instanța mai notează că potrivit art. 3 alin. (3) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru a proteja reputaţia sau drepturile altora sau pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale.

Subsecvent, se mai reţine incidente şi prevederile art. 66 alin. (3) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căruia funcţionarul public cu statut special se află sub protecţia statului şi a legii, iar persoana, onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională ale acestuia sânt ocrotite prin lege.

La fel, instanța mai subliniază că potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securității publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, *a priori* necesită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor, adică la caz, angajaţii poliţiei au acționat în scopul curmării unei contravenții inexistente, perturbând buna activitate şi cauzând cheltuieli judiciare suplimentare statutului în acest sens.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, faptele contravenționale imputate făptuitorului au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate, care au confirmat caracterul acţiunilor făptuitorului în prezenţa poliţiei, după cum se relevă îndeosebi din informaţia privind consemnarea apelului efectuat la serviciul public „112”.

În concordanţă cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat şi nici nu a motivat într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, ci dimpotrivă a recunoscut vina într-un mod formal în cadrul procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 415772, încheiat la 21.01.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Cazac Valeriu, care în mod cert a răspândit informații mincinoase prin apelul efectuat la serviciul „112”.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Cazac Valeriu, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 342 a Codului contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, *cu referire la individualizarea pedepsei contravenţionale*, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Cazac Valeriu pe semnele contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării unei sancţiuni *in concreto* şi fără a obţine poziţia făptuitorului în acest sens în şedinţă de judecată.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, instanța nu a stabilit în acțiunile făptuitorului prezența unor circumstanțe agravante sau atenuante prevăzute la art. 42 sau 43 din Codul contravenţional, iar la materialele cauzei nu au fost administrate alte probe contrare, decât faptul că făptuitorul recunoaşte vinovăţia în săvârşirea faptei prejudiciabile, ce urmează a fi luată în considerare la aplicarea sancţiunii.

Respectiv, instanța de judecată precizează că, pedeapsa va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 342 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată conform art. 342 prevedea o sancţiune cu *amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, însă a ezitat să se expună în privinţa pedepsei aplicabile, precum și de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi de prezentarea în şedinţă de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale nemijlocit similare în privinţa sa.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, instanța de judecată constată vinovăția lui Cazac Valeriu, în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional și îi aplică acestuia o sancțiune exclusiv cu amendă în cuantum de 30 de unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 1500 de lei.

În subsidiar, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani și totodată consideră că în privinţa lui Cazac Valeriu poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mediu de severitate, în cuantumul minim nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta, iar la caz, chiar dacă făptuitorul nu a mai săvârșit contravenții similare, ultimul nu manifestă un evident comportament delincvențial şi a recunoscut vinovăţia, argumente care necesită a fi luate în considerare de instanță.

Or, instanţa notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară*.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă* [*Coëme şi alţii împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia

cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Cazac Valeriu**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 30 (treizeci) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1500 (una mie cinci sute) de lei.

Se explică lui Cazac Valeriu că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**